

gaa rundt og klare sig, navnlig naar de samme Praktikere dertil føje Mangelen paa Respekt for det, man kalder Idealitet, Respekt for visse Principper og visse Livsanskuelser.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds Ordet.

J. C. Christensen: Den ærede Taler (Birck) omtalte mangt og meget i sit lange Foredrag, deriblandt ogsaa de islandske Forhold, Forholdet mellem Island og Danmark, og Forholdet med Hensyn til den islandske Kommission med videre. Alt det skal jeg ikke opholde mig ved, vi faa nok Lejlighed i denne Samling til at tale om Islands Forhold og ogsaa om den islandske Kommissions Arbejde. Men det ærede Medlem sagde om den Rejse, der fandt Sted til Island i Fjor, at det var „en ny Udgave af Bacchustoget i Norden“. Ja, mine Herrer, det kan jeg ikke lade gaa upaataalt hen. Det gør nemlig ondt paa Island. Det er ikke rigtigt, at saadant bliver sagt her i Salen, uden at det møder Paatale.

Kongens og Rigsdagsmændenes Rejse til Island fandt Sted efter Indbydelse fra det islandske Alting, som repræsenterede det islandske Folk, hvis Gæster Rigsdagsmændene vare. Det var ikke saaledes, at Togtet fandt Sted efter vort Initiativ, det fandt Sted efter Initiativ deroppe fra, og Islænderne tog imod de danske Rigsdagsmænd med megen Gæstfrihed og med megen god Villie og tog imod deres Konge med virkelig Loyalitet. Der er for en dansk Rigsdagsmand ingen Grund til at kalde denne Rejse for „en ny Udgave af Bacchustoget i Norden“. Jeg vil protestere derimod, fordi jeg, som sagt, tror, at den Slags Udtalelser gøre ondt paa Island. Forholdene kunne blive vanskelige nok mellem Island og Danmark, vi skulle ikke selv være medvirkende til ved saadanne Udtalelser yderligere at gøre Forholdene vanskelige.

Andreasen: Det glædede mig forleden Dag at høre den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen),

udtale sin Tilslutning til Kravet om en Omordning af Skatteforholdene i København. I de to foregaaende Samlinger har jeg tilladt mig at fremhæve Nødvendigheden af en Reform paa det Omraade, saa vi fik ophævet det Misforhold, at Hovedstaden danner et Skattely for Landets Rigmænd. Samtlige Købstæder og Landkommuner i Landet ere i højeste Grad interesserede i, at en saadan Reform gennemføres, og jeg forstaar i øvrigt ikke, at den ærede Ordfører og det Parti, han tilhører, ved Skatte-lovenes Vedtagelse i sin Tid trods mit Partis Protest kunde gaa med til at bevare det paagældende Skattely.

Jeg vil benytte Lejligheden til at understrege Nødvendigheden af snart at faa gennemført saadanne Ændringer i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten, at det i langt højere Grad end nu bliver muligt at ramme Storkapitalen overalt, hvor den findes, saa at der fra Statens Side kan blive ydet langt betydeligere Tilskud til Kommunerne, end Tilfældet er nu.

Det er ikke min Agt at komme nærmere ind paa Finanslovsforslagets Enkelt-heder, men jeg kan dog ikke undlade at fremsætte et Par Bemærkninger angaaende en enkelt Post paa det foreliggende Budget, det er den meget store Bevilling, der findes opført paa § 18 II: 336,400 Kr. til Skovplantningens Fremme. Ærede Medlemmer maa ikke tro, at jeg er en Modstander af, at der til det omhandlede Formaal bevilges et saa stort Beløb; tværtimod, jeg omfatter, som sikkert alle andre ærede Medlemmer, Plantningssagen med den allerstørste Interesse og mener, at vi ere de Mænd, der ere gaaede i Spidsen for denne Sag, stor Tak skyldige. Men samtidig finder jeg rigtignok, at Lovgivningsmagten bør kræve Sikkerhed for, at det nævnte store Beløb, langt over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., der næsten udelukkende administreres af „Det Danske Hedeselskab“, virkelig bliver anvendt paa rette Maade. Efter Oplysninger, der i Sommerens Løb ere komne mig i Hænde, er jeg ikke længere ganske sikker paa, at Hedeselskabet, hvis omfattende og fortjenstfulde Virksomhed jeg ellers i høj Grad anerkender, altid griber Sagen rigtigt an. Det viser sig nemlig, at Plantningssagen flere Steder i Jylland har udviklet sig der-